

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év október 14. napján megtartott nyilvános ülésen alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt vádlott neve vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. augusztus 31. napján kihirdetett 41(I.)Kb.352/2016/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. augusztus 31. napján kihirdetett 41(I.)Kb.352/2016/5. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 294. § (1), (3) bekezdés 1. tétel a.) pont aa.) alpontjába ütköző előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt 2 év börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra, 50 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Engedélyezte a pénzbüntetés 5 havi részletekben történő megfizetését. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, és a lefoglalt bűnjel vádlottnak történő kiadásáról rendelkezett. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 105.493,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész tudomásul vette a kihirdetett ítéletet, a vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés miatt terjesztett elő fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.872/2016/1. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és indokolási kötelezettségének is eleget tett, azonban az elsőfokú ítélet annyi pontosítást igényel, hogy a megjelölt bűncselekmény büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, így az ítélet 5. oldalán felhívott enyhítő szakasz alkalmazása a kiszabott szabadságvesztéshez szükségtelen. Álláspontja szerint a romániai hatóságok által végzett megbízhatósági vizsgálat eredménye a büntetőeljárásban bizonyítékként értékelhető. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását.

A vádlott meghatalmazott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Kifejtette, hogy a vádlott nem kért jogtalan előnyt, hanem a fedett nyomozó döntött úgy, hogy pénzt ad át a vádlottnak, mely

cselekményével a nyomozó elkövette a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettét. Álláspontja szerint a Nemzeti Védelmi Szolgálat nem végzett megbízhatósági vizsgálatot, és erre vonatkozó jogszabály hiányában külföldi hatóság illet nem végezhet a magyar rendőr irányába, ezért a román fedett nyomozó jogellenesen járt el, amikor euró bankjegyekkel nyújtotta át a vádlottnak okmányát. Így a Be. 78. § (4) bekezdése alapján nem értékelhetők bizonyítékként ezen eljárás során keletkezett bizonyítékok. Amennyiben megállapítható, hogy a vádlotthoz jogellenesen anyagi előny került, a cselekmény a Btk. 305. § c) pontja szerinti hivatali visszaélés büntettének minősülhet. Arra hivatkozott továbbá, hogy a vádlott összes vagyonát egy ingatlan képezi, mely tartozással terhelt, és számára a tényleges szabadságelvonás teljes egzisztenciális ellehetetlenülést eredményezne. A vádlott személyére és a cselekmény körülményeire tekintettel végrehajtásában hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

A vádlott meghatalmazott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fellebbezését fenntartva kifejtette, hogy fegyelmi vétségnek minősülhet a vádlott azon cselekménye, hogy nála a szolgálati ideje alatt euro bankjegyeket találtak. Elsődlegesen védence felmentésére, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, és fenntartotta az enyhítés végett bejelentett fellebbezését is.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz, és előadta, hogy megbánta tettét.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson bűnösségére is kiterjedő, ténybeli beismerő vallomást tett, amit alátámasztottak a bizonyítási eljárás keretében kihallgatásra került releváns tanúk vallomásai, illetve az okirati bizonyítékok, köztük a tárgyaláson ismertetésre került kamerafelvételtől készült feljegyzés. Az elsőfokú bíróság ítéletének 4. oldalán értékelte ezen bizonyítékokat, és az ítéletének tényállását a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által ítéletének 2. és 3. oldalán rögzített történeti tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A vádlott védőjének az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványa és a felmentésre irányuló fellebbezések nem alapos.

Az elsőfokú bírósági ügyfelderítési kötelezettségét perrendszerű eljárás keretében teljesített, a bizonyítékokat pedig törvényesen használta fel, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott és védőjének a bizonyítékok újramérlegelése útján eltérő tényállás megállapítására, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló indítványa a Be. 351. § (1) bekezdése és Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett, ugyanakkor a vádlott és védője olyan új tény, vagy bizonyítékot nem jelölt meg a másodfokú eljárás során, amely büntetőjogi felelősségét cáfolhatná.

Az elsőfokú bíróság a Be. 77. § (1) bekezdés és a Be. 78. §-ben írt törvényi feltételek alapján törvényesen járt el, amikor törvényes bizonyítékként értékelte a nemzetközi jogsegélykérelem keretében beszerzett román megbízhatósági vizsgálat kapcsán keletkezett okirati bizonyítékokat. Az iratokból az állapítható meg, hogy egy külföldi ország belügyminisztérium Korruptió Elleni Hivatala - ügyészi engedély alapján - megbízhatósági vizsgálatot kívánt végrehajtani a vádlottal azonos szolgálati helyen M.-ról R.-ba beléptetést végző nem magyar határrendésszel szemben. A határátkelőhely jellegére, a kézből kézbe történő ellenőrzésre figyelemmel előzetesen értesítették a határrendészeti kirendeltség magyar vezetőit, valamint a magyarországi társszervet (NVSZ). A vizsgálat nem a vádlott magatartására, korrumpálhatóságára vonatkozott, azonban mint a megbízhatósági vizsgálat során nem tervezett, vagy a vizsgálat eredeti célja szerinti befejezést akadályozó körülményt rögzítették, azt jegyzőkönyvezték illetve arról feljegyzés formájában is rögzített kamerafelvétel is készült. Természetesen az ellenőrzésről eredetileg is tudomással bíró magyar szolgálati személyeket értesítették, és a vádlottal szemben az elsődleges nyomozási cselekményeket ők tették meg. Megállapítható tehát, hogy a vádlottal szemben nem egy külföldi állam korrupció ellenes szervezete járt el, hanem vele szemben úgy keletkeztek bizonyítékok, hogy a külföldi ország hatósága a saját állampolgár határrendész tekintetében kívánt ellenőrzést végezni. A külföldi állam fedett nyomozói semmiféle provokációt nem alkalmaztak vádlottal szemben, ő a fedett nyomozóknál lévő lejárt azonosító okmány alapján, saját elhatározásából a cselekménysort tudatosan irányítva valósította meg a bűncselekményt.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményét is.

E tekintetben a másodfokú bíróság nem értett egyet a meghatalmazott védő azon indítványával, hogy a vádlott cselekményét minősítse a Btk. 305. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntettének.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének 4. oldal utolsó bekezdése és az 5. oldal 1. és 2. bekezdésében foglalt jogi indokolásával. Helyesen foglalt állást a katonai tanács, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 294. § (1) és (3) bekezdés 1. tétel a.) pont aa.) alpontba ütköző előnyért hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettében állapította meg. Ezt a bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki a működésével kapcsolatban előnyt kér, az előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért előny kéréssel vagy elfogadással egyetért. A cselekmény súlyosabban minősül, ha a hivatalos személy az előnyért hivatali kötelességét megszegi. A történeti tényállás kellő részletességgel rögzíti a vádlotti magatartást. A vádlott miután észlelte, hogy lejárt a határt átlépni szándékozó román állampolgár azonosító okmányának érvényessége őt félreállította az autójával. Nem fordította vissza, csupán fenyegette azzal, hogy érvényes úti okmányt kell szereznie. Az igazolványát magánál tartotta, de a forgalmi engedélyt visszaadta. Felhívta a figyelmét, hogy komoly problémája van és a korábban már átadott forgalmi engedélyt visszakérte. Közben igyekezett rávezetni a román állampolgárt arra, hogy valamit csinálnia kell, hogy

szabaduljon a szituációból. Nem kétséges, hogy a vádlott magatartása előny kérésének tekintendő, amely ráutaló magatartással valósult meg (BH.2006/5). Ezt követően a vádlott a forgalmi engedélybe tett eurót kivette majd az okmányokat visszaadta. A külföldi állampolgárt nem küldte vissza, hanem tovább engedte. A korrupciós bűncselekmény törvényi tényállási elemei tehát maradéktalanul megvalósultak.

A másodfokú bíróság a vádlottnak és védőjének a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése érdekében előterjesztett fellebbezését sem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 5. oldal 3. bekezdésében helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést és közügyektől eltiltást szabott ki a terhére rótt bűncselekmény miatt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az adott bűncselekményre előírt minimális tartamú 2 év börtönbüntetés arányos a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, és az eddig a törvénnyel összeütközésbe nem került vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel is, ugyanakkor alkalmas arra, hogy mind a vádlottat, mind másokat visszatartson hasonló jellegű bűncselekmény elkövetésétől.

A büntetési célok és különösen a generális prevenció érvényesülése érdekében nem mellőzhető a vádlottal szemben a szabadságvesztés büntetés végrehajtása, amelynek végrehajtási fokozatát az elsőfokú bíróság - helyesen - börtönben határozta meg. A szabadságvesztés büntetés tartamához igazodó közügyektől eltiltás alkalmazása is szükséges a vádlottal szemben, hiszen a súlyos korrupciós bűncselekmény elkövetésével méltatlanná vált a közügyek gyakorlására. Nem tévedett akkor sem, amikor a törvény kötelező rendelkezése alapján a vagyoni haszonszerzés érdekében elkövetett bűncselekmény miatt pénzbüntetésre is ítélte. A másodfokú bíróság egyetértett mind a napi tételek számával, mind összegével.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál - fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. október hó 14.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 41(I.)Kb.352/2016/5. számú ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2016. október hó 14.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika

bíróági ügyintéző